

[Josef Andersson.]

Jeg udtaler Haabet om, at denne Forstaaelse maa vise sig at være til Stede, naar Beskæftigelseslovene føres ud i Livet, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget, saaledes som det foreligger vedtaget af det andet høje Ting, til det høje Tings velvillige Behandling og Vedtagelse.

Stensballe: Det foreliggende Lovforslag er et særdeles vigtigt Led i hele Beskæftigelsespolitikken, saaledes som den blev forberedt for et Par Maaneder siden. Det er nemlig 2 Maaneder siden, dette Lovforslag blev fremsat i Folketinget, og jeg kan ikke andet end sige, at det har vakt en Del Bekymring, at netop dette Lovforslag har været under Behandling i saa lang Tid, som det har, i det andet høje Ting. Det vil erindres, at alle de andre Foranstaltninger, som det ærede Medlem Hr. Josef Andersson nu, og med Rette, fandt sig foranlediget til at repetere, er blevet vedtaget ret omgaaende.

Efter den Formulering, som en enkelt Paragraf, § 4, har faaet ved den Ændring, Folketinget har vedtaget, kan jeg straks udtale, at der er sket en saa betydelig Forbedring af Lovforslaget, at jeg saa meget hellere kan anbefale det til dette Tings Velvilje.

Det Princip, der var nedlagt i Lovforslaget ved dets Fremsættelse, og hvorom der var Enighed mellem de fem samarbejdende Partier, er fremdeles gældende ogsaa i dette Lovforslag, og derefter skal Betalingen for Arbejder efter denne Lov naturligvis være saadan, at de paagældende er i Stand til at leve af Arbejdet, men paa den anden Side maa Aflønningen ikke være saa høj, at Arbejderne ikke har økonomisk Interesse i at søge over i de private Erhverv; det vil atter sige, at de ikke skal kunne opnaa saa høj en Løn, som de faar ved at gaa ind i det frie Arbejdsmarked.

Der er gjort Rede for de Ændringer, som er indført i Folketinget, og som gaar ud paa at ændre Ugeløn til Timeløn. Jeg tror, at det er en særdeles heldig Forandring. Jeg forstaaer, at Ængstelsen for Ugeløn navnlig bestod i, at det skulde være upraktisk at arbejde efter en saadan Lønningsform, idet man befrygtede, at Loven, hvis denne Form blev fastholdt, ikke skulde faa den Virkning, som den burde have. Derfor er man blevet enig om at ændre Ugelønsformen til den velkendte Timelønsform. Jeg tror ogsaa, man var bange for, at Ugelønsformen var saa tung at arbejde med, at Arbejdet vilde blive for dyrt — trods de forholdsvis lavere Lønninger dyrere

end efter tarifmæssig Betaling — og maaske saa dyrt, at der ikke blev saa mange, som man kunde ønske det, der vilde gøre Anvendelse af Loven. Jeg føler mig overbevist om, at der nu vil kunne skabes Arbejde efter Loven, og jeg vil udtale det Haab for den højtærede Minister, at han maa kunne administrere Loven saaledes, at der kan skabes mest muligt Arbejde, og at Arbejderne kan komme i Gang saa hurtigt, at Lovens virkelige Formaal bliver opfyldt: Beskæftigelse af de arbejdsløse, ikke mindst de langvarigt arbejdsløse, i størst mulig Udstrækning og hurtigst muligt.

Med disse Ord skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Jørgen Jørgensen: Jeg tror, der kan være Grund til at lykønske den højtærede Arbejdsminister med dette Lovforslags Gennemførelse i det andet høje Ting og med den Tilslutning, det har faaet her fra de to foregaaende Ordførere, en Tilslutning, som jeg ogsaa kan give paa mit Partis Vegne.

Lovforslagets Behandling har maaske været noget længe — nogle mener for længe, hvad det ærede Medlem Hr. Stensballe gav Udtryk for —, men naar man tænker paa den Opgave, der laa i en Udformning af Aflønningssystemet, som jo var det vanskeligste, og i det hele paa Lovens 4 forskellige Formaal, der alle skulde fyldestgøres, er det klart, at der maa nogen Tid til at komme igennem Arbejdet, tilmed da Loven skal have en Løbetid paa 5 Aar. Det er ogsaa meget vigtigt, at Opgaven startes rigtigt fra Begyndelsen — om Lovforslaget saa gennemføres mere eller mindre hurtigt, gør hverken fra eller til.

Det, man vilde, var for det første at give en Betaling, som de ikke-arbejdsvante nogenlunde kunde yde Arbejde for, saaledes at de følte, at de dog gjorde nogen Gavn for de Penge, de fik. Det var jo for deres Vedkommende, det var vanskeligst at finde et Grundlag for en naturlig Aflønning. For det andet skulde man have en rimelig Akkordbetaling for dem, der efterhaanden var lært op til at kunne arbejde mere normalt, saaledes at disse Mennesker følte, at nu fik de noget mere for det Merarbejde, de kunde udføre. For det tredje skulde man skabe en Aflønning, der, som det ærede Medlem Hr. Stensballe sagde var en meget vigtig Del af det hele, alligevel ansporede de paagældende til at søge andet ordinært Arbejde. Der er jo Forskel paa de forskellige Beskæftigelseslove. Denne Lov har udpræget Beskæftigelse af arbejds-